

**„UPROŚ POKÓJ, PANNO ŚWIĘTA...
KORONACJA OBRAZU MATKI BOŻEJ ŁASKAWEJ**

[Tursko, 1 września 1968]

Umiłowane Dzieci Boże, Dzieci moje!

Lud Boży zgromadzony na uroczystości koronacyjnej naszej Umiłowanej Opiekunki i Matki Łaskawej w Tursku, posłał w niebo głębokie uczucia wdzięczności wobec Trójcy Świętej, za chwałę zgotowaną Maryi, Matce Boga i naszej, którą „odtąd zwać będą błogosławiona wszystkie narody”. Wdzięczność nasza ma objąć wszystkie łaski, których Lud Boży doznawał tutaj na przestrzeni wieków. Ma objąć również i wasze, Najmilsze Dzieci Boże, żywe akty wiary i miłości, które skierowały Was do Turka. Podobnie już przed Wami pokolenia waszych ojców i praojców z kapłanami na czele dążyły tu wytrwale, aby wyrazić uczucia wdzięczności za tyle łask doznanych od matki Bożej Łaskawej.

Tak szczęśliwie składa się, że Tursk leży na pograniczu trzech wielkich diecezji Kościoła świętego; Archidiecezji Gnieźnieńskiej, Archidiecezji Poznańskiej i Diecezji Włocławskiej. Dzięki temu stał się miejscem spotkania ludu Bożego i kapłanów tych trzech diecezji. Ich udział w dzisiejszej uroczystości stanowi naszą szczególną radość ze świętej wspólnoty, którą Kościół Boży tworzy w naszej Ojczyźnie.

Jako Biskup Gniezna i Prymas Polski składam wyrazy szczególnej wdzięczności dla pogranicznej Archidiecezji Poznańskiej, jej Arcybiskupa i kapłanów, za ich droga nam zawsze obecność wśród nas i z nami, w pracy i modlitwie. Wypowiadam uczucie wdzięczności Tobie, Arcypasterzu Poznański, za jeszcze jeden dowód Twego serca i wspólnoty w trudach, cierpieniach i męce, w pracy i chwale. Wiem, że twoje duchowieństwo współdziałało w duchowieństwie Gnieźnieńskim, aby cześć Matki Najświętszej w Tursku okazać jak najwspanialej. Wyrażam szczególną radość, Arcypasterzu Poznański, że tyle Ludu Bożego, powierzonego Twojej pieczy, gromadzi się dzisiaj wokół Ofiary, składanej przez Ciebie w hołdzie Matce Boga i Matce naszej.

Podobnie pragnę w wdzięcznością uwydatnić obecność Duchowieństwa i Ludu Bożego Diecezji Włocławskiej, która również wytrwale tu podąża, zwłaszcza ze sławnego miasta Kalisza. Jestem Wam wdzięczny, umiłowani Kapłani i Ludu Boży Diecezji

włocławskiej, a także Tobie, Drogi Biskupie Janie, który wiele lat pasterzowałeś w tych okolicach, w Pleszewie i licznych parafiach. Wypowiadam Wam uczucia serdecznej wdzięczności i wyrazy braterskiej wspólnoty.

I Wam, Drodzy księża Biskupi – Opolski, Olsztyński i Płocki, jak również Tobie, Ks. Rektorze KUL i Księża z dalszych okolic, jestem serdecznie wdzięczny za to, że przyczyniacie się swoją, tak drogą nam obecnością – do hołdu i uczczenia Matki Najświętszej.

Najmilsi Bracia Kapłani! – Zwłaszcza Wy, Drodzy Księża Dziekani i Duchowieństwo pobliskich dekanatów! Okazaliście tyle troski i serca, że dzisiejsza uroczystość, zaiste jest wyrazem waszej głębokiej miłości. Nie wypowiem już znaków wdzięczności, które zachowuję dla waszego pasterza, Droga Rodzino Boża parafii Tursk, dla Ks. Proboszcza, którego wspieraliście w jego pragnieniu, aby hołd Matce Najświętszej okazać jak najlepiej.

Teraz, Najmilsze Dzieci, pragniemy chociaż na chwilę skierować nasze uczucia ku Matce Najświętszej, naszej Nadziei i Radości... Pragniemy dziękować, że Ona jest, że czuwa, modli się z nami, polecając nasze sprawy Ojcu Niebieskim, swojemu Synowi, całej Trójcy Świętej. Wypowiadamy wdzięczność za to, że Ona budzi w nas najlepsze nadzieje, które gorąco pragniemy złożyć u Jej stóp. Składamy Jej również wszystkie nasze niepokoje, ufając, że one ustaną przez Jej przemożną, macierzyńską przyczynę, a wszystko obróci się ku spełnieniu naszych nadziei...

Matko Boża Łaskawa! Ślemy naprzód do Ciebie pokorną prośbę, abyś zachowała Kościół Święty w naszej Ojczyźnie w pełnej wolności, w pracy błogosławionej i jednoczącej Lud Boży. Pokornie Cię prosimy, Najlepsza Matko, abyś wyjednała naszej Ojczyźnie pokój, o który się wszyscy tak bardzo dzisiaj lękamy. Wiemy, że gdyby został naruszony, to nie z winy naszego Narodu, ale raczej z sytuacji tak skomplikowanych i złożonych, iż trudno je pojąć i zrozumieć... Wypadnie więc tylko milczeć i zachowywać spokój, niezbędny dzisiaj dla naszego Narodu. Wypadnie trzymać się mocno nadziei, że moc Boża, że Król i Księża Pokoju, Jezus Chrystus, przez Królową Pokoju, Maryję, zapewni i utrzyma upragniony przez cały Naród pokój Boży w Ojczyźnie naszej i w całej Rodzinie ludów słowiańskich, które zawsze odznaczały się duchem pokoju i niosły go wszędzie, czerpiąc z ducha Ewangelii.

Tobie, Najlepsza Matko, czczona w Polsce i w tylu narodach słowiańskich, składamy w tej chwili gorące pragnienia i wypowiadamy pokorną prośbą, abyś wszystkie nasze pobratymcze ludy utrzymała w świętym pokoju i zgodzie, jak tego pragnie gorąco

szczegól­nie Naród polski. Jest to nasza pokorna prośba, którą wy­powia­damy w dniu Twojej Koronacji, przyrzeka­jąc Ci, Najle­psza Matko, że w duchu „Spo­łecznej Krucjaty Mi­łości” pra­cować bę­dziemy nad tym, aby przez mi­łość utrzy­mać w Ojczyźnie naszej i we wzajemnym współ­życiu zgodę, wyrozumia­łość, przebaczenie, darowanie sobie uraz i braterskie po­danie dłoni w chrze­ścijańskiej uczy­nności, po której pozna­ją, żeśmy uc­z­nia­mi Chrystusowymi...

Najle­psza Matko, dziś Ukoronowana! Oddajemy Ci całą Rodzinę parafialną, która tak bar­dzo troszczy się o Twoją chwałę i nieustannie otacza Cię wieńcem serc. Oddajemy Ci okoliczne parafie wszystkich trzech diecezji; oddajemy ich Biskupów, kap­ła­nów o Lud Boży. Oddajemy Tobie wszystkich, którzy Cię mi­lują i którzy przys­zli dziś do Ciebie, może z dalekich stron. Oddajemy Ci każdą rodzinę, każdą matkę – o Najle­psza z Matek! – każ­dego ojca o każde dzie­cię, a z­w­łasz­cza młodzież naszą, która z­no­wu po­dejmuje prace w nowym roku szkolnym.

Tobie, Matko, oddajemy wszystkie domostwa, zagrody, warsztaty pracy, zagony i gospodarstwa, trudy i troski rolników, pracę całego Ludu Bożego. Tobie też oddajemy prace naszych kap­ła­nów, aby jak naj­wię­cej radości i pokoju przyniosła sercom, mi­lują­cym Ciebie.

Wy­powia­damy nasze uczucia wdzięczności, nadzieje i prośby, powier­zamy wszystkie serca Two­jej macierzyńskiej mi­łości, ufając, że wytrwamy w niewoli mi­łości, przezwycię­zając wszystkie zagro­żenia niewiary, nienawiści, roz­wią­z­łości i nietrzeźwo­ści. Ufamy, że przez naszą wierność, zawsze bę­dziemy zasłu­gi­wać na Twoją łaskawość, mi­łość i opiekę, na Twoją czujną wśród nas obecność, o łaskawa, o litościwa, o słodka Panno Maryjo w Tur­sku. Amen

Razem z obecnymi tu księżmi Biskupami udzielimy Wam teraz, Naj­mil­sze Dzieci, błogosławieństwa...